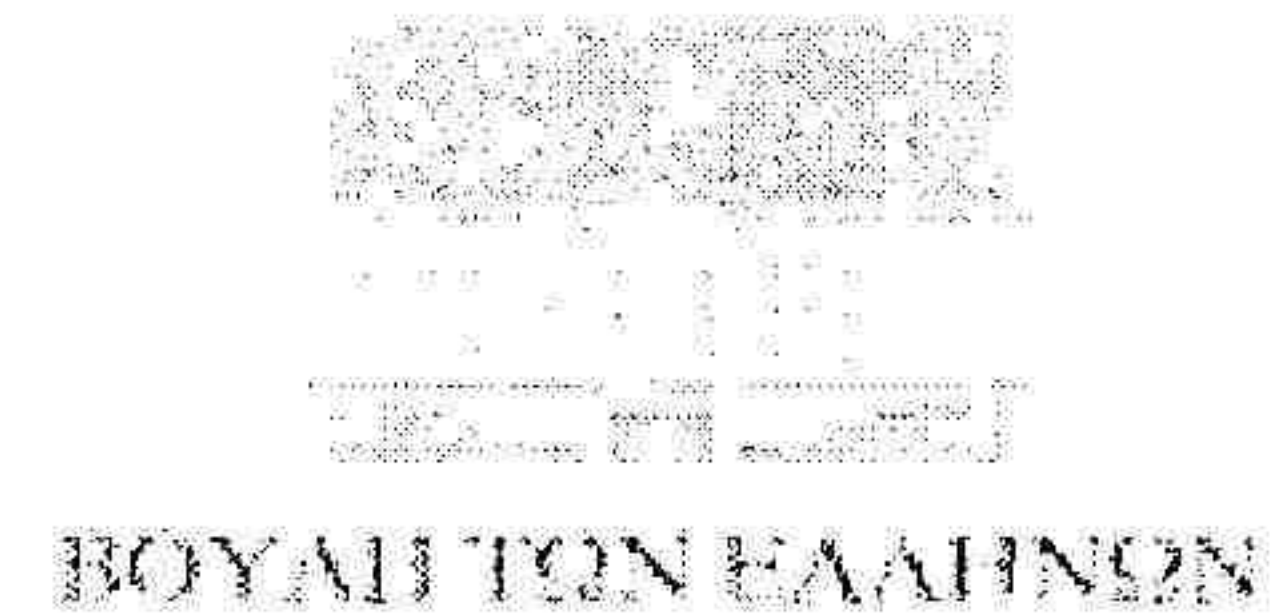

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ
Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ:

ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί υπομνήματος που παραλάβαμε μέσω αλληλογραφίας από 104 συνυπογράφοντες επώνυμους πολίτες, των οποίων τα ονόματα & οι ιδιότητες είναι ορατά στο τέλος του επισυναπτόμενου υπομνήματος, σχετικά με την επιτακτικότητα της ανάγκης για αλλαγές στην εκπαίδευση των μουσουλμανόπαιδων Θράκης.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του
Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Παρασκευή 11 Ιουλίου 2014

Προς: Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια,
Προεδρία της Δημοκρατίας, Προεδρικό Μέγαρο, Βασιλέως Γεωργίου Β' 2,
Αθήνα, 10028.
Πρωθυπουργό της Ελλάδος κ. Αντώνιο Σαμαρά,
Γραφείο Πρωθυπουργού, Ηρώδου Αττικού 19 Εντός του Μεγάρου Μιαξίμου,
Αθήνα, 10674.
Υπουργό Εξωτερικών κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, Βασ. Σοφίας 1, Αθήνα, 10671.
Υπουργό Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Ανδρέα Λοβέρδο,
Α. Παπανδρέου 37, Μαρούσι, 15180.

Κοιν. Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αλέξη Τσίπρα,
Αρχηγούς Πολιτικών κομμάτων
Όλα τα μέλη της Βουλής των Ελλήνων,
Όλους τους Έλληνες Ευρωβουλευτές

Θέμα: ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ Η ΑΝΑΓΚΗ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Η ελληνική πολιτεία θα πρέπει να πάρει άμεσα εκπαιδευτικά μέτρα για την τόσο αναγκαία βελτίωση της εκπαίδευσης των μουσουλμανοπαίδων. Μεταξύ των μέτρων που προτείνονται είναι η ενίσχυση της προσχολικής αγωγής, η παράλληλη λειτουργία δημόσιων και μειονοτικών σχολείων, η επέκταση του θεσμού των ιεροδιδασκάλων και η διεύρυνση του προγράμματος των ελληνικών δημόσιων σχολείων σε ολόκληρο το εύρος της Θράκης. Έτσι μπορεί να βελτιωθεί η εκπαίδευση των μουσουλμάνων Ελλήνων της Θράκης και να διασφαλισθεί ο σεβασμός της πολιτιστικής, θρησκευτικής και γλωσσικής τους ταυτότητας.

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,
Εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ,
Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί,
Αξιότιμοι κύριοι βουλευτές,

Σκοπός της παρούσης επιστολής είναι η παρουσίαση προτάσεων για αλλαγές στην εκπαίδευση των Μουσουλμανοπαίδων της Θράκης, οι οποίες χρειάζεται να τεθούν σε εφαρμογή χωρίς καθυστέρηση. Η ανάλυση της κατάστασης που επικρατεί στην εκπαίδευση των μουσουλμανοπαίδων στη Θράκη και οι προτάσεις για αλλαγές που ακολουθούν απορρέουν από μελέτη ομάδας εκπαιδευτικών. Ο βασικός στόχος των προτάσεων είναι η παροχή σε όλους τους νέους της Ελλάδος, συμπεριλαμβανομένων και των Μουσουλμανοπαίδων, της δυνατότητας παρακολούθησης της ίδιας δημοτικής εκπαίδευσης σε δημόσια ελληνικά σχολεία. Επιδίωξη της πολιτείας οφείλει να είναι η ομαλή και αποτελεσματική πορεία όλων των νέων στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά και η ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία, με σεβασμό στη θρησκευτική τους ταυτότητα.

Στις 29/9/2010 είχε αποσταλεί προς την πολιτική ηγεσία της χώρας επιστολή με επισημάνσεις για τη διαμόρφωση μιας ορθής πολιτικής για τη Θράκη (βλ. http://www.greece.org/main/index.php?option=com_content&view=article&id=690&Itemid=1055) αλλά δυστυχώς δεν υπήρξε κανένα ενδιαφέρον από την πλευρά της κυβέρνησης.

Κριτική στο Υπάρχον Σύστημα Μειονοτικής Εκπαίδευσης

Σήμερα, στους μουσουλμάνους που ζουν στη Θράκη συμπεριλαμβάνονται οι Πομάκοι, οι Αθίγγανοι, οι Τούρκοι, οι Κιρκάσιοι, οι τουρκόφωνοι Σουδανοί (στην Π.Ε. Ξάνθης), τουρκόφωνοι Ρομά, ορεινοί Τσιτάκηδες, Κιρτζαλήδες και άλλοι, οι οποίοι συνυπάρχουν στη Θράκη ήδη από τους πρώτους αιώνες της οθωμανικής κατάκτησης. Τα παιδιά αυτών των Μουσουλμάνων Ελλήνων πολιτών εκπαιδεύονται στα λεγόμενα «μειονοτικά σχολεία». Το σημερινό καθεστώς λειτουργίας των μειονοτικών σχολείων σε μεγάλο βαθμό διέπεται ακόμα από τα μορφωτικά πρωτόκολλα που υπεγράφησαν μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας το 1951 και το 1968. Με το Ν/Α 3065/54 «Περί του τρόπου λειτουργίας Τουρκικών σχολείων στοιχειώδους εκπαίδευσεως Δυτικής Θράκης και ρυθμίσεων ζητημάτων τινών αφορώντων εις την εποπτείαν αυτών από τους Επιθεωρητάς Τουρκικών Σχολείων Δυτικής Θράκης» και αργότερα με τη μορφωτική συμφωνία του 1968 επιβλήθηκε η τουρκική γλώσσα στην εκπαίδευση των μουσουλμάνων της ελληνικής Θράκης. Τα μαθήματα που διδάσκονται στην ελληνική είναι η Ελληνική Γλώσσα, η Ιστορία, η Γεωγραφία, η Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή και η Μελέτη Περιβάλλοντος, ενώ τα υπόλοιπα διδάσκονται στην τουρκική.

Οι ελληνοτουρκικές συμφωνίες και τα μορφωτικά πρωτόκολλα βασίζονται στην αρχή της αμοιβαιότητας. Όμως, η Τουρκία, στο πλαίσιο της μεθοδικής και διαχρονικής στρατηγικής αθέτησης όλων των υποχρεώσεων που ανέλαβε από την Συνθήκη της Λωζάνης απέναντι σε 6 αντισυμβαλλόμενες χώρες, μεταξύ των οποίων και την Ελλάδα, οδήγησε την Ελληνική παιδεία στην Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο και Τένεδο σε πρωτοφανή συρρίκνωση, ενώ αρνείται πεισματικά την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης εδώ και 43 χρόνια, με αστείες δικαιολογίες. Ο Ελληνισμός της Τουρκίας από 120.000 που αριθμούσε μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών του 1923 σήμερα έχει περιοριστεί σε λιγότερα από 3.000 άτομα, έχοντας υποστεί διώξεις, απελάσεις, πογκρόμ, επιλεκτικές φορολογίες, εξορίες σε καταναγκαστικά έργα, απαγόρευση άσκησης επαγγελμάτων, τρομοκρατία και πολλά άλλα. Αντίθετα, οι 80.000 μουσουλμάνοι που παρέμειναν στην Ελλάδα μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών του 1923 σαν Έλληνες πολίτες, έχουν πολλαπλασιαστεί.

Τα μειονοτικά σχολεία αποδείχτηκαν στην πράξη ότι είναι σχολεία μειονεκτικά, σχολεία ημιμάθειας. Επίσης λειτούργησαν ρατσιστικά σε βάρος των μουσουλμάνων Ελλήνων μαθητών, εφόσον δεν παρέχεται προς αυτούς η ίδια εκπαίδευση που προσφέρεται προς τους υπόλοιπους πολίτες αυτής της χώρας. Το χειρότερο όμως είναι ότι οι μουσουλμάνοι Έλληνες μαθητές, μέσα από τη μειονοτική εκπαίδευση, γκετοποιούνται σε σχέση με την ευρύτερη κοινωνία, καθώς η ελλιπής εκπαίδευση που τους παρέχεται δυσχεραίνει τη σχολική τους απόδοση στις ανώτερες βαθμίδες εκπαίδευσης. Όλοι οι εκπαιδευτικοί γνωρίζουν πως όταν οι απόφοιτοι των μειονοτικών δημοτικών σχολείων φτάνουν στο Γυμνάσιο αδυνατούν να ενταχθούν στο δημόσιο γυμνάσιο, εφόσον δεν έχουν διδαχθεί στην ελληνική γλώσσα βασικά μαθήματα του κορμού του αναλυτικού προγράμματος, όπως τα Μαθηματικά.

Τα μειονοτικά σχολεία είναι επιπλέον αντιδημοκρατικά. Διότι, δεν μπορεί σε μια δημοκρατική χώρα να υπάρχει παιδεία δύο ταχυτήτων, με διαφορετικό αναλυτικό πρόγραμμα για τους πολίτες ανάλογα με το θρήσκευμά τους. Οι μουσουλμάνοι της Θράκης θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από το Υπουργείο Παιδείας ως Έλληνες πολίτες, και όχι να μετατρέπονται σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας με την παροχή σε αυτούς αλλόγλωσσης (τουρκικής) εκπαίδευσης.

Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι το Μειονοτικό Γυμνάσιο-Λύκειο Ξάνθης, αν και λειτουργεί με καθεστώς ιδιωτικού σχολείου, χρηματοδοτείται από το ελληνικό κράτος. Βάσει της νομοθεσίας,

οι γονείς που εγγράφουν τα παιδιά τους σε αυτό θα έπρεπε να πληρώνουν δίδακτρα και η μεταφορά των μαθητών να καλύπτεται από τους γονείς και όχι από τον Έλληνα φορολογούμενο. Σε αντίθετη περίπτωση θα έπρεπε το Υπουργείο Παιδείας να χρηματοδοτεί όλα τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια. Σχετικές καταγγελίες έχουν γίνει δημόσια στον τοπικό τύπο της Θράκης, αλλά έχουν μείνει αναπάντητες.

Πιστεύουμε πως τα υποβαθμισμένα μειονοτικά σχολεία δημιουργούν τουλάχιστον σύγχυση και αποξενώνουν τους Έλληνες μουσουλμάνους μαθητές από την ελληνική κοινωνία. Ποιους σκοπούς εξυπηρετεί σήμερα η λειτουργία τους; Τις μαθησιακές ανάγκες των μαθητών; Τις ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση; Την ειρηνική συνύπαρξη χριστιανών και μουσουλμάνων στη Θράκη; Σίγουρα όχι.

Το Υπουργείο Παιδείας οφείλει να εξασφαλίσει ισότιμη εκπαίδευση για όλους τους πολίτες της Θράκης, χριστιανούς και μουσουλμάνους. Για τη διδασκαλία των μητρικών γλωσσών της μειονότητας (τουρκική, πομακική, ρομανί) πρέπει να ιδρυθούν φροντιστηριακά τμήματα που θα λειτουργούν πέραν του ενιαίου αναλυτικού σχολικού προγράμματος. Έτσι μόνο θα συνδυάζεται η προστασία των μητρικών γλωσσών με τη σωστή και επαρκή εκμάθηση όλων των γνωστικών αντικειμένων.

Είναι καιρός η ελληνική πολιτεία να αγκαλιάσει τους μουσουλμάνους Έλληνες μαθητές σαν πραγματικά παιδιά της και να μην τους θεωρεί στην πράξη ως ξένο σώμα ή ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας, αλλά να τους προσφέρει ισότιμη με τα άλλα παιδιά εκπαίδευση. Το μεγάλο πρόβλημα που απασχολεί τους Έλληνες μουσουλμάνους της Θράκης σήμερα είναι το ζήτημα της δημόσιας ελληνικής εκπαίδευσης για τα παιδιά της μουσουλμανικής μειονότητας. Για παράδειγμα, στα πομακοχώρια της Ξάνθης λειτουργούν μόνο μειονοτικά σχολεία και δεν δίνεται η δυνατότητα στους Πομάκους γονείς να εγγράψουν τα παιδιά τους σε δημόσια ελληνικά σχολεία στο χωριό τους. Πολλοί γονείς αναγκάζονται να μεταφέρουν καθημερινά τα παιδιά τους στην Ξάνθη για να παρακολουθήσουν τα δημόσια ελληνικά σχολεία. Παρά το γεγονός ότι έχουν διατυπωθεί πολλά αιτήματα μουσουλμάνων γονέων για δημιουργία δημόσιων σχολείων στη Θράκη, οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν ενεργοποιηθεί, όπως θα όφειλαν. Αναφέρουμε για παράδειγμα την επιστολή που έστειλαν οι κάτοικοι του χωριού Μάνταινα Ξάνθης προς τη Διεύθυνση Α/βάθμιας Εκπαίδευσης (σχετική θετική εισήγηση από τον προϊστάμενο Π.Ε. Ξάνθης προς τον Περιφερειακό Δ/ντή Εκ/σης Ανατολ. Μακεδονίας-Θράκης (Α.Π. Φ 2.1/6381, 7-12-2006). Στο αίτημά τους οι κάτοικοι της Μάνταινας δεν έχουν λάβει καμία απάντηση μέχρι σήμερα.

Η ουσιαστική έλλειψη δημόσιας εκπαίδευσης στα χωριά όπου κατοικούν μουσουλμάνοι συχνά καλύπτεται από ποικίλες εκπαιδευτικές δράσεις που κάθε άλλο παρά την ειρηνική συνύπαρξη εξυπηρετούν. Ως προς την εκπαίδευση των μουσουλμάνων Ελλήνων, η ελληνική πολιτεία θα πρέπει να πάρει άμεσα εκπαιδευτικά μέτρα που θα ενισχύσουν την ελληνομάθεια των μουσουλμάνων μέσα από τη δημόσια εκπαίδευση, για να μπορούν να λειτουργήσουν σαν ισότιμοι Έλληνες πολίτες. Επισημαίνουμε ότι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μείωση του αριθμού των μαθητών που φοιτούν σε μειονοτικά σχολεία, μείωση του ποσοστού σχολικής διαρροής και θεαματική αύξηση του αριθμού των μουσουλμάνων μαθητών που φοιτούν σε δημόσια γυμνάσια, δημόσια λύκεια και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο μαζικός προσανατολισμός των μουσουλμάνων της Θράκης προς τη δημόσια εκπαίδευση αποδεικνύει την επιθυμία τους για τα παιδιά τους να πάρουν την ίδια εκπαίδευση όπως τα άλλα ελληνόπουλα που παρακολουθούν τα δημόσια ελληνικά σχολεία.

Βασικές προτάσεις:

1. **Δημιουργία παιδικών σταθμών-νηπιαγωγείων:** Σε όλα τα μεγάλα χωριά, όπου υπάρχει ικανός αριθμός μουσουλμάνων μαθητών, είναι απαραίτητη η δημιουργία παιδικών σταθμών και νηπιαγωγείων, έτσι ώστε τα παιδιά της προσχολικής ηλικίας μέσα από το παιχνίδι, τις εικόνες αλλά και την επαφή με τον ευρύτερο πολιτισμό της ελληνικής κοινωνίας να πραγματοποιούν ομαλότερα τη μετάβασή τους στο δημοτικό σχολείο.
2. Η ελληνική πολιτεία οφείλει βάσει του Συντάγματος να ιδρύσει **ΠΑΝΤΟΥ δημόσια σχολεία με το ίδιο πρόγραμμα σπουδών όπως και στην υπόλοιπη επικράτεια**, που να συνυπολογίζουν τις ιδιαίτερες γλωσσικές και μαθησιακές ανάγκες των παιδιών. Σε πρώτη φάση κρίνεται αναγκαία η άμεση λειτουργία των τεσσάρων δημόσιων ελληνικών δημοτικών σχολείων, που έχουν ήδη ιδρυθεί από το Υπουργείο Παιδείας στα τέσσερα πομακοχώρια της ορεινής Ξάνθης το 2008.
3. Τα δημόσια σχολεία (Δημοτικά-Γυμνάσια-Λύκεια) να λειτουργούν **παράλληλα** με τα υπάρχοντα μειονοτικά σχολεία, έτσι ώστε να δίνεται η δυνατότητα στους μουσουλμάνους γονείς να **επιλέξουν ποιο σχολείο θεωρούν καταλληλότερο** για τα παιδιά τους. Το αναλυτικό πρόγραμμα των δημόσιων σχολείων να είναι ίδιο με αυτό όλων των δημόσιων σχολείων της χώρας, με **επιπλέον** ώρες διδασκαλίας, στο πρότυπο των ολοήμερων σχολείων. Οι επιπλέον ώρες μπορούν να συμπεριλαμβάνουν: α) οργανωμένα φροντιστηριακά τμήματα εκμάθησης των μητρικών γλωσσών (τουρκική, πομακική, ρομανί) – β) ενισχυτική διδασκαλία, μαθήματα τοπικής ιστορίας, μαθήματα πολιτιστικής κληρονομιάς, θεατρική παιδεία, εικαστικά, μουσική και αθλητικές δραστηριότητες, με σεβασμό στη μητρική γλώσσα και χρήση της ως γλώσσας στήριξης για την εκμάθηση της ελληνικής. Οι επιπλέον ώρες μαθημάτων μπορούν να ενταχθούν σε προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. **Διδασκαλία του Κορανίου στα αραβικά, με μετάφραση στην ελληνική:** Είναι απαράδεκτο την ώρα που οι χριστιανοί μαθητές του δημόσιου σχολείου κάνουν θρησκευτικά, οι μουσουλμάνοι μαθητές του ίδιου σχολείου να βγαίνουν στην αυλή, αντί να διδάσκονται τη θρησκεία τους από μουσουλμάνους θεολόγους. Το Κοράνιο είναι γραμμένο στην αραβική γλώσσα. Εδώ και πολλά χρόνια όμως οι μουσουλμάνοι μαθητές, τόσο στα παρασχολεία (Κουράν Κουρσού) όσο και στη μειονοτική εκπαίδευση, το διδάσκονται μέσω μεταφράσεων του στην τουρκική γλώσσα. Προτείνεται σε όλα τα δημόσια Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια, όπου φοιτούν μουσουλμάνοι μαθητές, να γίνεται ανάγνωση του Κορανίου στην αραβική γλώσσα με μετάφραση και σχόλια στην ελληνική και επιπλέον η συγγραφή κατάλληλων εγχειριδίων Ισλαμικής Αγωγής στα ελληνικά. Ο θεσμός των ιεροδιδασκάλων που ξεκίνησε διστακτικά (μάθημα προαιρετικό, χωρίς βιβλία, χωρίς απουσίες και χωρίς βαθμούς) από το σχολικό έτος 2013-2014 πρέπει να γενικευτεί σε όλα τα δημόσια δημοτικά σχολεία, γυμνάσια και λύκεια της Θράκης όπου φοιτούν μουσουλμάνοι μαθητές. Κρίνεται αναγκαία η πρόσληψη περισσότερων ιεροδιδασκάλων κατά τα επόμενα σχολικά έτη και η ίδρυση Τμήματος Ισλαμικών Σπουδών για την σωστή εκπαίδευση των υποψηφίων ιεροδιδασκάλων.

Επιμέρους προτάσεις:

1. Ίδρυση σχολικών και κοινοτικών βιβλιοθηκών στα χωριά της υπαίθρου.
2. Ενίσχυση των επισκέψεων και των εξωδιδασκτικών δραστηριοτήτων αγωγής υγείας, θεατρικής παιδείας, αγωγής σταδιοδρομίας και περιβαλλοντικής αγωγής στα σχολεία της Θράκης.

3. Δημιουργία μόνιμων δημόσιων κέντρων εκπαίδευσης και κοινωνικής στήριξης στην ελληνική σε απογευματινά προγράμματα τόσο των παιδιών όσο και των γονέων στα μεγάλα χωριά που έχουν μουσουλμάνους κατοίκους.
4. Να διδάσκεται σε ειδικά σεμινάρια για εκπαιδευτικούς το γλωσσικό ιδίωμα (πομακικά, ρομανί, τουρκικά) των μαθητών καθώς και το πολιτισμικό υπόβαθρο των μουσουλμάνων μαθητών.
5. Συνεργασία των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων. Συνεργασία των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση για κοινή αντιμετώπιση των μαθησιακών δυσκολιών των μουσουλμάνων μαθητών. Δημιουργία ατομικού δελτίου μαθητών που θα συνοδεύει τα παιδιά στη μετάβασή τους από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο και θα συμπεριλαμβάνει στοιχεία για τη σχολική τους επίδοση και τις μαθησιακές τους ικανότητες και ανάγκες.
6. Αναβάθμιση του επιπέδου των μουσουλμάνων φοιτητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με ενισχυτική διδασκαλία.

Η υλοποίηση των ανωτέρω στόχων μπορεί να γίνει σταδιακά και να ολοκληρωθεί σε μεταβατικές φάσεις, έτσι ώστε το νέο εκπαιδευτικό πλαίσιο να ανταποκρίνεται στις πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών, με απόλυτο σεβασμό στις πολιτιστικές και γλωσσικές τους ιδιαιτερότητες.

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

1. Αγγελίδου Κλαίρη, πρώην Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου, ΚΥΠΡΟΣ.
2. Αγρόδημος Ηλίας, Αντιστράτηγος ε. α, Θεσσαλονίκη, ΕΛΛΑΣ.
3. Αθανασίου Αθανάσιος, Δρ Μηχ.-Μηχ., GERMANIA.
4. Αϊβαλιώτης Βασίλης, τ. Λέκτορας, Τμ. Πολ. Μηχανικών, ΔΠΘ, ΕΛΛΑΣ.
5. Αναγνωστόπουλος, Σταύρος Α., Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών, Chief Editor (Europe), *Earthquakes and Structures*, 26500 Πάτρα, ΕΛΛΑΣ
6. Αναστασοπούλου Ιωάννα, Συν. Καθηγήτρια ΕΜΠ, ΕΛΛΑΣ.
7. Ανδρέατος Αντώνιος, Καθηγητής, Τομέας Πληροφορικής Σχολής Ικάρων, ΕΛΛΑΣ.
8. Αντωνιάδης Αχιλλέας, Συνταξιούχος, Πρέσβης Κυπριακής Δημοκρατίας, ΚΥΠΡΟΣ.
9. Αρκας Ευάγγελος Dr, (PhD Physics) CEO, Phos Solar Hellas S.A. London, HNΩMENO ΒΑΣΙΛΕΙΟ.
10. Αρωνιάδου-Anderjaska Βασιλική, Ph.D., Διδάκτωρ Νευροεπιστημών, Bethesda, Μαίρυλαντ, Η.Π.Α.
11. Ασημακόπουλος Βύρων, Αναπλ. Καθηγ. Ιατρική Σχολή ΔΠΘ, ΕΛΛΑΣ.
12. Ασλανίδης Ιωάννης Μ., Αντιστράτηγος ε.α, ΕΛΛΑΣ.
13. Βαρβατσούλιας Γεώργιος, PhD Psychology of Religion, Lecturer Newham College University Centre (NCUC), London UK/Stratford Campus, HNΩMENO ΒΑΣΙΛΕΙΟ.
14. Βασιλειάδης Χρήστος, Αναπληρωτής Καθηγητής, Τμήμα ΟΔΕ, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, ΕΛΛΑΣ.
15. Βιολάρης Γιάννης, Αρχαιολόγος, Τμήμα Αρχαιοτήτων Κύπρου, ΚΥΠΡΟΣ.
16. Γαληνός Αθανάσιος, Αντιστράτηγος ε.α., Επίτιμος Διοικητής Β' ΣΣ, ΕΛΛΑΣ.
17. Γεωργιάδης Γεώργιος, Υποστράτηγος εν αποστρατεία. ΕΛΛΑΣ.
18. Γεωργιάδης Σωτήριος, Απόστρατος Υποναύαρχος Πολεμικού Ναυτικού, ΕΛΛΑΣ.
19. Γιαλάογλου Στέργιος, Δικηγόρος, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.

20. Γιαννόπουλος Παναγιώτης, Καθηγητής, Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Πατρών, ΕΛΛΑΣ.
21. Γιαννούκος Σταμάτιος, Υποψήφιος Διδάκτωρ, Τμήμα Ηλεκτρολόγων και Ηλεκτρονικών Μηχανικών, Πανεπιστήμιο του Λίβερπουλ, Η.Β.
22. Γκατζούλη Νίνα, Καθηγήτρια Νέας Ελληνικής, Πανεπιστήμιο του Νιού Χαμσάϊρ, Τμήμα Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Πολιτισμού, Η.Π.Α.
23. Γρηγοριάδου Ασπασία, Εκπαιδευτικός Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης, ΕΛΛΑΣ.
24. Δαπέργολας Νεκτάριος, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Κομοτηνή, ΕΛΛΑΣ.
25. Δημαράς Αλέξανδρος, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.
26. Δημόπουλος Νίκος, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών, ΕΛΛΑΣ.
27. Εξάρχου Β. Μαριδήμη, Πτυχίο Κλασικών Σπουδών, - Διδακτορικό 3ου κύκλου στην Παιδική Ψυχολογία, Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου, ΕΛΛΑΣ.
28. Ελευθεριάδης Γεώργιος, Εκπαιδευτικός, πρώην Κολλεγιάρχης, Σύδνεϋ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ.
29. Ευαγγελίου Χρήστος Κ., Καθηγητής Φιλοσοφίας, Πανεπιστήμιο του Τάουσον, Τάουσον, Μαίρυλανδ, Η.Π.Α.
30. Ευστρατιάδου Βασιλική, Εκπαιδευτικός - Πρόεδρος Μικρασιατικής Στέγης Κορίνθου ΕΛΛΑΣ.
31. Ζώτου Βασιλική, Δρ. Γλωσσολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Βόλος, ΕΛΛΑΣ.
32. Ιωαννίδης Παναγιώτης, Εκπαιδευτικός Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης, *Master of Arts in Special Educational Needs (University of East London)*, ΕΛΛΑΣ.
33. Ιωάννου Πέτρος, Καθηγητής, Διευθυντής Κέντρου Μεταφορών Προηγμένης Τεχνολογίας, Πανεπιστήμιο Νότιας Καλιφόρνιας, Λος Άντζελες, Καλιφόρνια, Η.Π.Α.
34. Κακούλη-Duarte Θωμαΐς, Ph.D., Λέκτωρ Βιοεπιστημών, Τμήμα Επιστήμης και Υγείας, Ινστιτούτο Τεχνολογίας Κάρλοου, Πρώην Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Ιρλανδίας, Κηδεμόνας της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ΙΡΛΑΝΔΙΑ.
35. Καμπερίδης Π. Λάμπρος, *Université de Sherbrooke, Faculté de Philosophie et de Théologie, Québec, ΚΑΝΑΔΑΣ.*
36. Καραίσκος Κωνσταντίνος, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Κομοτηνή, ΕΛΛΑΣ.
37. Καρακολίδης Παναγιώτης, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Κομοτηνή, ΕΛΛΑΣ.
38. Καραμπέλα Δανάη Ιωάννα, Μηχανολόγος και Αεροναυπηγός Μηχανικός, PhD στην Εμβιομηχανική, Πανεπιστήμιο του Warwick, ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.
39. Καραχότζα Σεμπαϊδήν, Δημοσιογράφος, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.
40. Κατσιφάρακης Α. Κώστας, Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Α.Π.Θ., ΕΛΛΑΣ.
41. Κλήμης Σ. Νικόλαος, Αναπλ. Καθηγητής, Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Α.Π.Θ. ΕΛΛΑΣ.
42. Κόκκας Νικόλαος, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.
43. Κόκκινος Δημήτριος, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Columbia, Νέας Υόρκης, Πυρηνική Φυσική και Τεχνολογία, Brookhaven National Laboratory, Upton, New York, Η.Π.Α.
44. Κοντογεώργη Kostos-Goidich Σοφία, Συγγραφέας, Φιλαδέλφεια, Η.Π.Α.
45. Κουμάκης Λεωνίδα, Νομικός, Συγγραφέας, ΕΛΛΑΣ.
46. Κουριαννίδης Γιάννης Χ., Στέλεχος Εθνικής Τράπεζας, Εκδότης του περιοδικού «Ενδοχώρα», ΕΛΛΑΣ.
47. Κουρούμαλης Ηλίας, Καθηγητής Γαστρεντερολογίας, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης, Διευθυντής Γαστρεντερολογικής Κλινικής ΠΑΓΝΗ, ΕΛΛΑΣ.
48. Κυριακού Γεώργιος, Καθηγητής της Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (ΔΠΘ), ΕΛΛΑΣ.
49. Κωνσταντάτος Δημοσθένης, Ph.D., MBA, MSc., Γρήνουις CT, Η.Π.Α.
50. Κωνσταντινίδης Νικόλαος, αγρότης-εργάτης γης, ΕΛΛΑΣ.
51. Λαλαγκας Πέτρος, Naval Architect, M.Sc., Ex- Professor of Webb Institute of Naval Architecture in Glen Cove, LI, NY, Η.Π.Α.
52. Μανταδάκης, Νίκος Σταματίου, Επίτιμος Αντιναύαρχος Π.Ν. ε.α. ΕΛΛΑΣ.

53. Μελακοπίδης Κώστας, τ. Αναπληρωτής Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων, Πανεπιστήμιο Κύπρου, ΚΥΠΡΟΣ.
54. Μελκίδη Χρύσα, Αρχιτέκτων Μηχανικός, Δρ Τουρκολόγος, ΕΛΛΑΣ.
55. Μεχμεταλή Ιρφάν, Γεωργός, Μάνταινα Ξάνθης, ΕΛΛΑΣ
56. Μπαλόγλου Γιώργος, Μαθηματικός, τέως Αναπληρωτής Καθηγητής Πολιτειακού Πανεπιστημίου Νέας Υόρκης, ΕΛΛΑΣ.
57. Μπίλλης Ευριπίδης, Τέως Επίκουρος Καθηγητής ΕΜΠ, Αθήνα, ΕΛΛΑΣ.
58. Μπλύτας Γεώργιος, Διδάκτωρ Φυσικοχημείας/Χημικής Μηχανικής, Χιούστον, Τέξας, Η.Π.Α.
59. Μπουγάς Ιωάννης, τέως Λέκτωρ Στατιστικής, Concordia Univ.- Μόντρεαλ, Πρώην Διευθυντής Στατιστικών Μελετών της Bell, ΚΑΝΑΔΑΣ.
60. Μωραΐτης Α. Νικόλαος, Ph.D., Διεθνείς Σχέσεις, Συγκριτική Πολιτική, Πανεπιστήμιο Καλιφόρνιας, Μπέρκελεν, Η.Π.Α.
61. Ναβροζίδης Παναγιώτης, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.
62. Νεγρεπόντη-Δελιβάνη Μαρία, Πρ.Πρότανης και Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, ΕΛΛΑΣ.
63. Νικηφορίδης Δημήτριος, Συντονιστής-Διευθυντής Νευρολογικού Τμήματος Νοσοκομείου Ξάνθης ΕΛΛΑΣ.
64. Οικονομίδης Αλέξανδρος Π., Professional Eng., Mech-Elec., Εκάλη, ΕΛΛΑΣ.
65. Ουζούνογλου Νικόλαος, Καθ. Ε.Μ.Πολυτεχνείου, ΕΛΛΑΣ.
66. Παντερμαλή Ευαγγελία, Συμβολαιογράφος, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.
67. Πασπαράκη Μαρία, Καθηγήτρια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ροδόπης, ΕΛΛΑΣ.
68. Παπαγιάννης Γρηγόριος, Αναπληρωτής Καθηγητής Βυζαντινής Φιλολογίας, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (ΔΠΘ), ΕΛΛΑΣ.
69. Παπαδάκη Εμμανουέλα, Γιατρός ΠΑΓΓΝΗ, Ηράκλειο Κρήτης, ΕΛΛΑΣ.
70. Παπαδόπουλος Αθανάσιος, τ. Επιστημονικός Ερευνητής (Υπουργείο Γεωργίας Καναδά), τ. Ε. Καθηγητής (ΔΠΘ), τ. Καθηγητής (Πανεπιστήμια: Laval, Guelph, Windsor), ΚΑΝΑΔΑΣ.
71. Παπαδόπουλος Θ. Νικόλαος, Ομότιμος Καθηγητής Ιατρικής Α.Π.Θ., ΕΛΛΑΣ.
72. Παπακώστας Στέφανος, M.B.A (University of Texas at El Paso), Πρώην καθηγητής των αμερικανικών κολλεγίων, Southeastern College, Deree College, University of Indianapolis (Athens Campus).
73. Πασχαλίδης Δημήτριος, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης, ΕΛΛΑΣ.
74. Παύλος Γεώργιος, Αναπλ. Καθηγ. Τμ. Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, Πολυτεχνική Σχολή, ΕΛΛΑΣ
75. Περδικάτσης Β., Ομότιμος Καθηγητής, Πολυτεχνείο Κρήτης, ΕΛΛΑΣ.
76. Πολυκάρπου Αναστάσης, Καθηγητής της Σχολής Επιστημών και Μηχανικής του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, ΚΥΠΡΟΣ.
77. Πυργιωτάκης Γιώργος, τ. Αναπληρωτής Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Αθήνα, ΕΛΛΑΣ.
78. Ρήγος Ευάγγελος, Master Mariner, Pace University, BBA, Η.Π.Α.
79. Σαραλέκος Μιχαήλ, LL.M (International Law of Trade -University of London), Δικηγόρος, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.
80. Σαραντόπουλος Αθανάσιος, Ph.D., MBA, MSc, Ηλεκτρολόγος Μηχανικός ΕΜΥ, Γλυφάδα, ΕΛΛΑΣ.
81. Σεργκενλίδης Νίκος, Δικηγόρος, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.
82. Σκιάς Στυλιανός, Αναπλ. Καθηγητής, Τμ. Πολιτ. Μηχανικών, ΔΠΘ., ΕΛΛΑΣ.
83. Σπίγκου Φωτεινή Δρ., Oxford & Princeton University, ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ & Η.Π.Α.
84. Σταματόπουλος Νικόλαος, Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης, ΕΛΛΑΣ.
85. Σταμπολιάδης Ηλίας, καθηγητής στο Πολυτεχνείο Κρήτης, Χανιά, ΕΛΛΑΣ.
86. Σταυρόπουλος Γεώργιος Π., Ιατρός, Κυτταρολόγος, Αθήνα, ΕΛΛΑΣ.
87. Στεφανόπουλος Αλέξανδρος, Δημοσιογράφος – Ερευνητής, Διευθύνων σύμβουλος του ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ, Νέα Υόρκη, Η.Π.Α.

88. Στεφάνου Γεωργία, *Καθηγήτρια Γενετικής Τμήματος Βιολογίας Πανεπιστημίου Πατρών, ΕΛΛΑΣ.*
89. Στεργιανόπουλος Π.Γ. *Οικονομολόγος, Prof. (Ret) Connecticut State University, Η.Π.Α.*
90. Στουπάκης Ιωάννης, *Mechanical Engineer, Aeronautics author & inventor, Η.Π.Α.*
91. Σχοινάς Χρήστος, *Καθηγητής της Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, ΕΛΛΑΣ.*
92. Τακούδης Χρήστος Γ., *Professor, University of Illinois at Chicago, Η.Π.Α.*
93. Τζάνος Κώστας, *Δρ Πυρηνικής Τεχνολογίας.*
94. Τριανταφυλλόπουλος Δημήτριος Δ., *τ. Καθηγ. Πανεπ. Κύπρου, πρ. Κοσμήτορας Φιλοσοφικής Σχολής, ΚΥΠΡΟΣ.*
95. Τριανταφύλλου Γεωργία, *Ph.D., Professor of Mathematics, Temple University, Philadelphia, Η.Π.Α.*
96. Τσορτανίδου Μένη, *Εκπαιδευτικός Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.*
97. Τσουγκάρακης Δημήτρης, *Ομ. Καθηγητής, τ. πρότανης Ιονίου Πανεπιστημίου, ΕΛΛΑΣ.*
98. Τσουλφανίδης Νικόλαος, *Professor Emeritus, Missouri University of Science and Technology, Η.Π.Α.*
99. Τσιμπούκης Θεόδωρος, *Καθηγητής Πολυτεχνικής Σχολής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), ΕΛΛΑΣ.*
100. Τζωρτζακάκης Εμμανουήλ, *PhD, Ερευνητής ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ, Ηράκλειο Κρήτης, ΕΛΛΑΣ.*
101. Ύψηλάντη Μαρία, *Έπίκουρος Καθηγήτρια Αρχαίας Έλληνικῆς Φιλολογίας, Πανεπιστήμιο Κύπρου, Τμήμα Κλασσικῶν Σπουδῶν καί Φιλοσοφίας, Λευκωσία, ΚΥΠΡΟΣ.*
102. Φυτρολάκης Νίκος, *Ομότιμος Καθηγητής Ε.Μ.Π., ΕΛΛΑΣ.*
103. Χατζηγεωργίου Ελένη, *Πολιτικός Μηχανικός και Τοπογράφος Μηχανικός, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ.*
104. Χατζόπουλος Ν. Ιωάννης, *Καθηγητής, Διευθυντής Εργαστηρίου Τηλεπισκόπησης & ΓΣΠ, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Περιβάλλοντος, Μυτιλήνη, ΕΛΛΑΣ.*